

Učit (se) naplno *Ezd 7,10*

Pokud se máme něco naučit, pak je mimo jiné také velmi důležité, abychom se to naučit chtěli. Ve svojí knize *Když Duben přichází* vypráví Jaroslav Foglar o třídě chlapců na základní škole. V popředí příběhu stojí líčení průběhu kamarádství dvou žáků třídy - Lubora Klementa a Vojty Řeziny. Řezina byl jakýmsi vyděděncem třídy, se kterým nikdo nechtěl kamarádit. Býval často terčem krutých posměšků i ran. Nedbal o svůj zevnějšek, neměl chuť do života a asi ani do učení. S Luborem začal kamarádit poté, co se ho Lubor jednou před celou třídou zastal. Kamarádství s Luborem mělo na Vojtu zušlechťující vliv. Získal novou chuť do života, což se projevovalo i tím, že začal více dbát o svůj zevnějšek. Nám pomáhá svojí vstřícností a přátelstvím Pán Ježíš. Pomáhá nám k tomu, abychom chtěli být jako on, abychom se od něho chtěli učit. Ezdráš se chtěl učit od Boha a také to předávat dalším lidem. Jeho přístup nám může dobře posloužit i jako vodítko v učení u Pána Ježíše.

Pokud (se) máme učit žít s Kristem naplno, hodně záleží na našem vnitřním nastavení. Ezdráš je příkladem člověka, který měl jasné životní zaměření. Byl vnitřně nastaven na život s Bohem. V přečteném verši je to názorně vidět ve starší (a přesnější) verzi Českého ekumenického překladu: „*Ezdráš se zaměřil celým srdcem na toto: bádát v Hospodinově zákoně, jednat podle něho a vyučovat v Izraeli nařízením a právům.*“ (Ezd 7,10 ČEP starší verze) Ezdráš byl člověk pevně zaměřený na Boha. Takovými lidmi můžeme být i my. Můžeme být těmi, kdo se svým srdcem cele zaměří na to, aby byli Kristovými učedníky. To zaměření srdce je něco, co máme udělat my. Pán Bůh nám s tím může pomoci. Jedna modlitba v Bibli zní: „*Hospodine, Bože Abrahama, Izáka a Izraele, našich otců, zachovej navěky to, co si tvůj lid ve svém srdci předsevzal, a jejich srdce si připrav pro sebe.*“ (1Pa 29,18 ČEP) Zaměření našeho srdce je však zároveň naše odpovědnost. Odpovědnost, kterou nám Pán Ježíš nebere. Vždyť ho vícekrát slyšíme, jak říká: „*Kdo chce ...*“ (Mt 16,24; Mk 8,34; L 9,23) Jaké je dnes naše vnitřní nastavení? Na co nebo na koho je dnes zaměřeno naše srdce? Pokud někdo z nás jde za nesprávným cílem, dnes by mohl zvolit nový směr.

Pokud (se) máme učit žít s Kristem naplno, potřebujeme trojí (či trojjediné) životní zaměření. Ezdrášovo pevné zaměření na Boha mělo tři konkrétní stránky či projevy. Bádal v Hospodinově zákoně, jednal podle něho a také ho učil ostatní. Jinými slovy: Byl zaměřen (1) na studium Bible, (2) praktické uplatňování získaných poznatků ve svém vlastním životě a (3) na výuku ostatních v těchto věcech. Ezdráš byl člověk jako my, a tak v tom všem jistě nebyl dokonalý, bezchybný. Ten trojjediný záměr však byl jeho životním cílem,

za kterým neochvějně šel. Byl na správné cestě za správným cílem. Žádní dokonalí lidé po světě nechodí. Někteří však jdou za správnými cíli a je to na jejich životech znát.

Ezdrášovo trojí zaměření má pochopitelně hodně co říct všem nám, kdo nějak učíme druhé Božímu slovu. Učitelům besídky, vedoucím dorostu a mládeže, kazatelům ... Chceme - li se však učit žít s Kristem naplno, týká se to svým způsobem nás všech. Všichni potřebujeme (1) poznávat Bibli, učit se rozumět tomu, co je obsahem evangelia. Proto je dobrým zvykem, že si z Bible každý den něco čteme. Čteme a posloucháme také výklady Písma. Všichni potřebujeme (2) přizpůsobovat evangelium naše jednání. Bůh ví, nakolik skutečně žijeme podle evangelia a nakolik podle svých zvyků. Potřebujeme si osvojit ochotu měnit je podle Kristova učení. A konečně (3) všichni máme nějak předávat dál, co se sami učíme. Když je třeba, máme svými slovy povzbudit, někdy i usměrnit, ostatní věřící. A máme mluvit o Kristu i s nevěřícími. Prostě nemlčet.

Pokud (se) máme učit žít s Kristem naplno, potřebujeme dbát na rovnováhu všech tří hledisek. Každému z nás bývá některé z těchto hledisek přirozeně bližší, a některé vzdálenější. Někoho především přitahuje četba Bible a další literatury, promýšlení věcí. U dalšího převládá potřeba udělat něco praktického, co má jasně viditelné výsledky. A jsou jistě i takoví křesťané, kteří se cítí ve svém živlu hlavně tehdy, když mohou o víře diskutovat, ať už s věřícími nebo nevěřícími. A někteří další možná upřednostňují dvě hlediska a mají sklon zanedbávat to třetí. Každá z těchto skupin se samozřejmě může dívat s podezřením na ty ostatní, kde mají odlišné důrazy, kde tomu jejich křesťanství něco podstatného chybí. Tyto odlišné důrazy mohou souviset s rozmanitými schopnostmi, kterými nás Bůh obdařil. Určité důrazy tedy nejsou samy o sobě špatné. Abychom se však v našem charakteru více podobali Kristu, je nutné brát vážně všechna tři hlediska.

V našem životě potřebujeme zároveň: (1) poznávat Bibli, (2) uplatňovat její učení v našem každodenním životě, (3) i mluvit o víře s ostatními. Pokud máme na cestě poznávání Krista pokročit dále, pak bychom se měli zaměřit právě na tu oblast, která je u nás nyní nejzanedbanější. Dnes pravděpodobně ve svých životech nepotřebujeme všichni zdůraznit jednu a tu samou věc z těch tří jmenovaných. Ale jistě půjde o tu stránku Ezdrášova zaměření, kterou rádi přehlížíme. Která stránka to právě teď u každého z nás je? Někdo možná věnuje méně pozornosti Božímu slovu. Někdo možná převážně krmí svou hlavu informacemi z Bible a nedělá žádné kroky, aby podle nich korigoval své jednání. A někdo má třeba sklon mlčet tam, kde by měl mluvit. A která z těch oblastí je asi momentálně nejzanedbanější v tomto sboru, či v této církvi? Na uvedenou otázku nemám připravenou odpověď. Avšak v místě, které přehlížíme, se skrývá možnost dalšího pokroku na cestě našeho duchovního růstu.